

Офіційна назва - Судан

Площа - 1 886 068 км²

Населення - 36 992 490

Столиця - Хартум

ВВП на душу населення - \$ 2 522

Офіційна мова – арабська, англійська

Релігія – іслам, анімізм, християнство, мусульманство

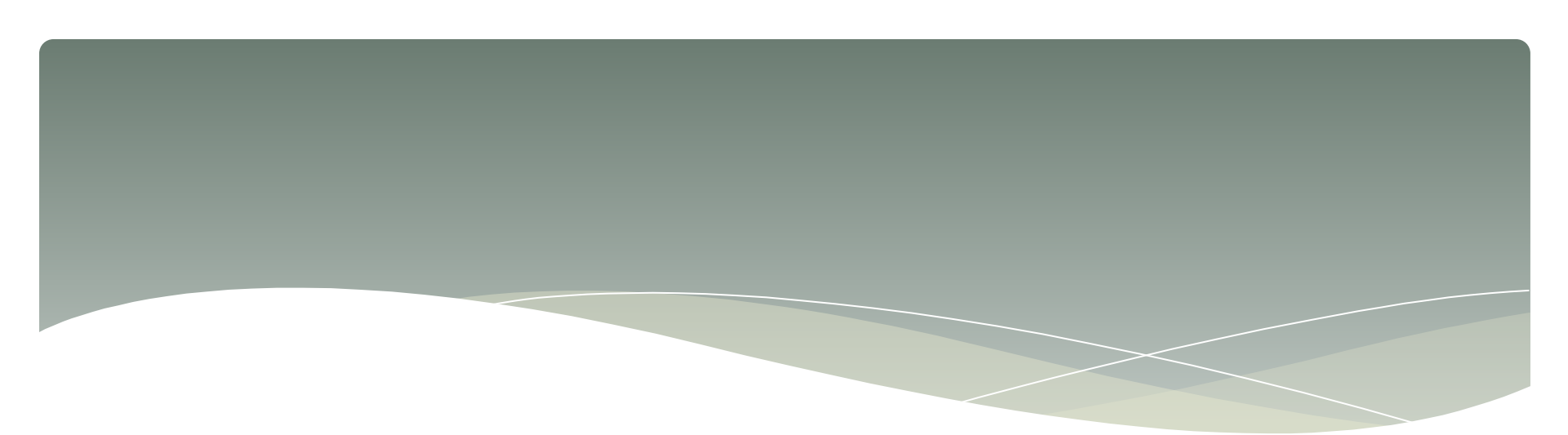
Валюта - суданський фунт



Економіка

Сільське господарство. В аграрному секторі економіки зайнято 70% населення. Для обробки придатні 80 млн га землі, а використовуються лише 6 млн. Основна експортна культура — бавовник, за обсягом його збору країна посідає друге місце в Африці після Єгипту. Його вирощують переважно на зрошуваних землях, що їх селяни орендують у держави. Вирощують також цукрову тростину, кунжут, арахіс, просо, сорго, фінікову пальму, сезам, тропічні й цитрусові фрукти, квасолю, овочі. Збирають гуміарабік; Судан забезпечує 60% світового збору цього продукту. Тваринництво має пасовищний характер. У країні — близько 5 млн кочовиків. Заготовляють деревину.





Природно- ресурсний потенціал

Судан — найбільша за площею країна Африканського континенту. Країна на північному сході омивається водами Червоного моря. Судан складається з трьох великих регіонів: пустельної частини— на півночі; посушливих степів і низьких гір — У центрі; великих боліт і джунглів — на півдні країни. На півночі частково знаходяться Лівійська та Нубійська пустелі. Плато північної частини має заввишки 300-1500 м. Часто бувають піщані бурі. Вздовж узбережжя Червоного моря здіймаються гори. Найвища точка країни — г. Кіньеті (3187 м) знаходиться на південному сході. На півночі країни поширена пустельна й напівпустельна рослинність, на півдні — савана і тропічні ліси. На півночі є регіони, де рослинність трапляється лише в долині Нілу. У центрі країни є досить великі ліси. Там ростуть чорне дерево, баобаб, папірус, каучуконоси, олійна пальма. В районі Хартума Білий Ніл та Голубий Ніл зливаються, утворюючи власне Ніл, який далі несе свої води до Середземного моря. Глиниста рівнина Гезіра в районі злиття Білого та Голубого Нілу вважається сприятливою для вирощування бавовнику. Цей регіон є економічним серцем країни.

На півдні країни — екваторіальний мусонний клімат, на півночі — тропічний пустельний.

Взимку в пустелях температура знижується до +4,5, а влітку підвищується до +43 °С.

Середньомісячні температури коливаються від +15 до +35 °С. Середньорічна температура у столиці близько +27, на півдні країни — близько +29,5 °С. У столиці середня температура січня +23, липня +32 °С. Найжаркіше — в липні та серпні. На півночі опадів обмаль. їхня кількість на півдні становить річно 1000-1400 мм. У столиці річно випадає 254 мм дощів. Середньорічна кількість опадів — 157 мм. Район Кушшаф на півночі — одне з найсухіших місць світу: там випадає в середньому 1 мм дощу за 3 роки.

Мінеральні ресурси: нафта, природний газ, кам'яне вугілля, залізна й марганцева руди, хроміти, мідь, свинець, боксити, цинк, олово, вольфрам, тантал, ніобій, берилій, уран, золото, сірка, магнезит, азбест, графіт, слюда, кам'яна і кухонна солі, тальк, гіпс, каолін, сода, вапняки, доломіт, діатоміт, мармур.

Географія Судану

Судан розташований в Північній Африці, на північному сході обмежений Червоним морем, і має берегову лінію 853 км вздовж берега моря. Площа Судану 1 886 068 км², це третя країна за площею в Африці і п'ятнадцята у світі. Рельєф країни складають, здебільшого, плоскі рівнини, помережані декількомагірськими хребтами, на заході це Джебел Марра на півдні вздовж Нілу рельєф дещо нижчий, на сході височать гори Червоного моря.

Населення

У 1993 році згідно з переписом населення в Судані, було зареєстровано близько 25 млн осіб. У зв'язку з численними конфліктами та громадянською війною в країні жодних переписів відтак не проводилося, але за приблизними підрахунками чиновників ООН в країні, станом на 2006 рік, налічується близько 37 мільйонів осіб. Населення мегаполіса Хартум швидко зростає і становить приблизно від 5 до 7 мільйонів чоловік, у тому числі близько 2 млн переміщених осіб з півдня країни - зони війни, а також з заходу та сходу країни, що постраждали від великої посухи.



Господарство

Характерною ознакою господарства більшості країн Африки є колоніальна галузева і територіальна структура їх економіки.

У галузевій структурі переважають малоефективне, часто монокультурне сільське господарство та добувна промисловість. Континент, на якому проживає майже сьома частина населення планети, виробляє лише 5 % сільгосппродукції та 2 % товарів обробної промисловості світу. До сьогодні в економіці більшості країн регіону домінують натуральне господарство та кустарні ремесла. Зростає залежність від іноземного капіталу. Його основні обсяги вкладені в господарства ПАР, Нігерії, Габону, Лівії, ДРК, причому переважно в добувні галузі. Для територіальної структури господарства африканських країн характерні невеликі окремі осередки промисловості та високопродуктивного сільського господарства на фоні величезних площ малоефективного дрібнотоварного виробництва. Від порівняно розвинених районів, які виробляють експортну продукцію, прокладені дороги до великих портів на узбережжях, звідки продукція вивозиться на світовий ринок. Таке розміщення господарських об'єктів зберігається в Африці з колоніальних часів.

